

navnlig af det ærede Medlem for Aalborg, er dette, at Staten selv er Herre over gennem sine Overslag at bestemme en vis Arbejdsloøn. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem slipper saa let fra den højtærede Indenrigsminister paa det Punkt. Jeg vil derfor i Modspøtning til ærede Medlemmer, der have talt i Retning af, at dette Forslag burde lægges til Side eller i alt Fald ikke egner sig til at vedtages — den højt ærede Minister sagde: hvis et saadant Forslag overhovedet skulde blive til Lov — i Modspøtning til disse nedslaaende Ytringer anbefale, at man tager denne Sag under meget alvorlig Overvejelse og navnlig søger at faa de to Punkter gennemførte, som jeg ikke tvivler om kunne gennemføres: Garantier for Udbetalingen af Arbejdsloønnen og Fasttættelsen af en Normalløøn i Henhold til de Overslag, der foreligge om offentlige Arbejder.

Bramsen: Jeg skal kun i Anledning af nogle Ytringer af det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Hørdum) udtale, at naar han i Dag har sagt, at min Kritik af dette Lovforslag var haard, saa er det muligt, at det under almindelige Forhold kan siges, at jeg er gaaet radikalt frem, men det ærede Medlem for Københavns 5te Kreds (B. Holm) og det ærede Medlem fra Kristianshavn (Hørdum) ville indrømme, at det dog gjør en væsentlig Forskel, at de komme med dette Forslag for anden Gang. Det har været til Forhandling her i Tinget i forrige Samling, og der blev gjort mange Indvendinger imod det. Enhver, som vil gøre sig bekendt med Indvendingernes vægtige Beskaffenhed maa sige, at de burde have haft en ganske væsentlig Betydning for de Herrer Forslagsstillere. Ikke desto mindre have vi Forslaget her igen i Aar, som de have udtrykt sig, ordlydende, som vi havde det i Fjor (Afbyrdelse: Nej), det har man selv sagt. De to første Paragraffer maa siges at være ordlydende, da den udgaaede Parentes om en mulig 8 Timers Arbejdsdagslov var ganske irrelevant med Hensyn til Forslagets praktiske Betydning. Det er altsaa min Mening, at det vilde være til Fordel for denne Sag, om d'Hrr., der maa antages at interessere sig i høj Grad endogjaa for den, ikke mere ville komme med det samme Forslag, saa at vi ikke til næste Aar faa de samme 3 Paragraffer og den samme Kritik som i Dag, og saaledes blive ved det ene Aar efter det andet. Det er i mine Tanke ikke Vejen til Arbejderreformer. Skulle vi have Reformforslag, lad os saa faa dem i en saadan Skikkelse, at vi kunne

slutte os om dem med Varme og sige, at der er god Mening i dem, men som Raadereddyr vilde de ikke egne sig til Forhandling, i alt Fald ikke for mit Vedkommende. Jeg synes ikke, det kan være Tingets Lyst hvert Aar at se dette Forslag i den samme uantagelige Form, og det kan da ikke være nogen Tilfredsstillelse for de Herrer, at der slet ikke kommer noget ud af Sagen. Jeg har derfor især tænkt mig, at jeg ved de Bemærkninger, jeg gjorde i Dag, kunde i alt Fald bewirke, at Forslaget til næste Aar kunde faa en anden Skikkelse end i Aar. Jeg havde i øvrigt ventet, at der vilde komme Udtalelser om, at man andetsteds havde noget lignende, thi det skete i Fjor, og jeg vil i den Retning sige over for de Bemærkninger, som ere faldne ogsaa fra andre Sider end de ærede Forslagsstillere, at saa ofte Arbejdsloønnen trykkes ved Vicitationer, vil jeg gerne slutte mig til Beslagelse derover og gerne være med til at raade Bod derpaa, kun ser jeg aldeles ikke, det kan ske ad den Vej, her foreslaas, eller i det hele ad Lovgivningens Vej. Man har i Fjor sagt, at i England sker det fuldt ud, idet man der havde saadanne Bestemmelser, men det er en Fejlstagelse; man har dem ikke i noget Land i Verden. I England har man ikke saadanne Bestemmelser, men der gøres noget ad Fri vilkårlig heden Vej, idet den engelske Regering, naar de udbyde et Statsarbejde til Vicitation, ret ofte spørger vedkommende Mand, som vil tage det i Entrepris: Hvor meget agter Du at betale Dine Arbejdere? nemlig i de Tilfælde hvor det kan ske, men det kan efter min Mening ikke ske i alle Tilfælde. Jeg vil sætte Pris paa, og jeg tror, de fleste i denne Sal vilde med mig sætte Pris derpaa, om vor Regering vilde gaa frem paa samme Maade: men jeg vil tilføje, at jeg ingenlunde føler mig sikker paa, at det ikke allerede finder Sted. Det kan ved visse Vicitationer lade sig gøre, at man siger: Vi ville vide, hvor meget I agte at betale Eders Arbejdere af den Overslagspris, I forelægge, og naar Regeringen saa ser, at den ene agter at betale sine Arbejdere f. Eks. 20,000 Kr., og den anden agter at betale sine Arbejdere 15,000 Kr., saa kan det godt være, at man foretrækker den, som vil betale de 20,000 Kr. til Arbejderne. I hvert Fald er det, at faa at vide, hvor meget vedkommende Entreprenør agter at betale sine Arbejdere, en Oplysning, som har Betydning til Vejledning for Staten og ogsaa for Kommunen. Heri har man ved Sammenligning en Kontrakt, om den ene Entreprenør agter at tilbyde Arbejderne saa meget gunstigere